

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/363/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517216083
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7517216083.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a členov senátu JUDr. Ladislava Čakociho a JUDr. Adriany Murínovej v spore žalobcu Československá obchodní banka, a.s., so sídlom v Českej republike, Praha 5, Radlická 333/150, IČO: 00 001 350, zast. HAVEL & PARTNERS, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Žižkova 7803/9, IČO: 36 856 584 proti žalovanému C. U., nar. XX.X.XXXX, bytom v G. T. I. XXX, Y., o zaplatenie 88.915,99 Kč s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 31.5.2018 č.k. 10Csp/323/2017-143 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 88.915,99 Kč spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 74.582,77 Kč od 30.5.2017 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania v celom rozsahu.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 88.915,99 Kč spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 74.582,77 Kč od 30.5.2017 do zaplatenia a s úrokom vo výške 13,50% ročne zo sumy 74.416,77 Kč od 30.5.2017 do zaplatenia.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 9 ods. 1 zák. č. 97/1963 Zb., nariadenia Rady (ES) č. 1215/2012 zo dňa 12.12.2015 dospel k záveru, že má právomoc vec prejednať a rozhodnúť. Právne daný zmluvný vzťah posudzoval v zmysle § 2662, § 2665, § 2395, § 2396, § 2399 ods. 1, 2, § 1968, § 1969 zák. č. 89/2012 Sb. Občanského zákoníku platného v čase uzavretia zmluvy, keďže sporové strany uzavreli daný zmluvný vzťah v zmysle zák. č. 89/2012 Sb. Občanského zákoníku a zákona č. 284/2009 Sb. o platebním styku, preto sa vzťahy medzi stranami riadia právnym poriadkom Českej republiky.

4. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že zmluvné strany uzavreli dňa 27.4.2015 zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru v sume 100.000,00 Kč pri úrokovej sadzbe 13,50% ročne, RPMN vo výške 19,79%, bez poplatku za poskytnutie úveru. Žalovaný sa zaviazal úver vrátiť v 36 mesačných anuitných splátkach vždy k 15. dňu toho ktorého mesiaca vo výške 3.379,00 Kč. Prvá splátka bola splatná 15.5.2015 a posledná 15.4.2018. Celková čiastka úveru, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť činí 129.791,00 Kč. K úveru bolo dojednané základné poistenie s mesačným poplatkom 166,00 Kč. Keďže žalovaný neplnil svoj záväzok zo zmluvy, žalobca ku dňu 15.7.2016 pristúpil k zosplateniu

úveru, o čom informoval žalovaného listom zo dňa 22.7.2016. Ku dňu podania žaloby žalovaný svoju povinnosť úveru nesplnil.

5. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca na základe predmetnej zmluvy zriadil a viedol účet v mene CZK pre žalovaného. Dňa 27.4.2015 strany sporu uzavreli aj zmluvu o vydaní kreditnej karty, na základe ktorej žalobca vydal žalovanému ako majiteľovi účtu kreditnú kartu.

6. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca v konaní listinnými dôkazmi preukázal, že žalovaný nesplnil svoju povinnosť riadne a včas plniť záväzky zo zmluvy, preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 88.915,99 Kč spolu s úrokom z omeškania, vyčísleným vo výroku rozsudku, keď uzavrel, že žalovaný so splatením svojho dlhu sa dostal do omeškania.

7. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie zmluvného úroku vo výške 13,50% ročne zo sumy 74.416,77 Kč od 30.5.2017 do zaplatenia, v tejto časti súd považoval nárok za nedôvodný, preto žalobu v tejto časti zamietol.

8. Žalobca dňa 15.7.2016 zosplatnil úver, preto žalobcovi nevznikol po tomto dátume nárok na úroky z úveru. Išlo by totiž o tzv. anatocizmus - branie úrokov z úrokov, čo je neprípustné. Žalovaný by tak bol viacnásobne potrestaný za to, že je v omeškaní. Niet pochybností o tom, že žalobca by nemal nárok svoje úvery úročiť, nakoľko úrokom sa rozumie odplata za to, že veriteľ svoje peniaze obetuje v prospech dlžníka a očakáva, že ten mu ich vráti s odplatom riadne a včas. Pokiaľ však ide o nárok na úroky z úveru po zosplatnení, súd prvej inštancie bol toho názoru, že tento nárok žalobcu nie je dôvodný. V tej súvislosti poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.6.2015 sp.zn. 6Co/190/2014.

9. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému.

10. Proti tomuto rozsudku a to (len) voči zamietajúcemu výroku a výroku o trovách konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že žalobe vyhovie. Uplatnil náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania, alternatívne navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania vytkol súdu prvej inštancie, že síce na daný právny vzťah správne aplikoval rozhodné právo Českej republiky, avšak nesprávne dospel k záveru, že žalobcovi nevznikol nárok na úroky po zosplatnení úveru. Ust. § 2399 ods. 2 zák. č. 89/2012 Sb. platenie úrokov viaže na moment vrátenia peňažných prostriedkov, nie na moment zosplatnenia úveru. Vrátenie peňažných prostriedkov je totožné s pojmom splatnosť úveru. Medzi týmito dvomi skutočnosťami existuje zásadný rozdiel. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru neznamená, že by dlžník nemal k dispozícii požičané prostriedky. Pri právnom posúdení veci mal súd prvej inštancie postupovať so zreteľom na rozhodovaciu prax súdov v Českej republike v otázke priznávania úrokov aj po zosplatnení úveru. V tej súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR 32Cdo/3764/2016 zo dňa 19.4.2017.

11. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov, v rozsahu danom v ust. § 379 a § 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

12. Rozsudok je v napadnutej zamietavej časti vecne správny, preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

13. Podstatou odvolacej argumentácie žalobcu bolo spochybnenie záveru súdu prvej inštancie, že by žalobcovi patril nárok na zmluvný úrok len do zosplatnenia úveru.

14. Za správne a zákonu zodpovedajúce považuje odvolací súd dôvody rozsudku v napadnutej časti, s ktorými sa stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie dáva odpoveď na argumenty uvádzané žalobcom v odvolaní, preto odvolacie námietky žalobcu nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozsudku v napadnutej časti.

15. Pokiaľ ide o odvolacie námietky žalobcu, že dojednaný úrok z úveru by mu mal patriť aj následne po vyhlásení predčasnej splatnosti, tieto odvolacie námietky súd nepovažuje za opodstatnené.

16. Odvolací súd sa zhoduje s názorom súdu prvej inštancie, že v prípade priznania žalobcovi nárok na zmluvné úroky aj po zosplatnení, by došlo ku kumulácii nepriaznivého postihu dlžníka ako spotrebiteľa, vo vzťahu ku ktorému by sa požadovalo zaplatenie úrokov z úveru a úrokov z omeškania súčasne. Takýto postup by predstavoval neúmernú a neprijateľnú záťaž pre dlžníka ako spotrebiteľa. V tej súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R 59/1998 a na obdobnú judikatúru v tejto oblasti (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obo/143/1998, uznesenie Ústavného súdu SR IV.ÚS 476/2012 zo dňa 18.9.2012).

17. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku žalobcu, ktorý poukazuje na judikatúru súdov ČR v tejto oblasti, ktoré priznávajú veriteľom úroky z úveru aj po zosplatnení, vzhľadom na rozhodovaciu prax súdov v SR a v záujme ochrany práv spotrebiteľov, odvolací súd tieto námietky odvolateľa nepovažuje za opodstatnené.

18. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok v zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, preto mu nepatrí nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný bol síce v odvolacom konaní úspešný, avšak žiadne trovy konania mu nevznikli, preto odvolací súd rozhodol tak, že nepriznáva stranám nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).